

Sześćdziesiąte czwarte spotkanie ze Słowem Bożym

Sobota, 19 marzec 2016 r.

Rozpoczęcie Szabbatu – piątek 18.00
Zakończenie Szabbatu – sobota 18.02

„Narodziny i śmierć. Nadejście i odejście najważniejszych postaci biblijnych – Abram. Zwycięstwo”

Rdz 1:27-28,31 oraz Rdz 6:5-6

27. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

28. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi.

...

31. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek - dzień szósty.

...

5. Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich jest wciąż złe,

6. żałował, że stworzył ludzi na ziemi, i zasmucił się.

(BT)

I. Rdz 21:1-5; 22:1-19

1. Wreszcie Pan okazał Sarze łaskawość, jak to obiecał, i uczynił jej to, co zapowiedział.
2. Sara stała się brzemienną i urodziła sędziwemu Abrahamowi syna w tym właśnie czasie, jaki Bóg wyznaczył.
3. Abraham dał swemu synowi, którego mu Sara urodziła, imię Izaak.
4. Abraham obrzezał Izaaka, gdy ten miał osiem dni, tak jak to Bóg mu przykazał.
5. Abraham miał sto lat, gdy mu się urodził syn jego Izaak.

(...)

Rdz 22:1-19

1. A po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: Abrahamie! A gdy on odpowiedział: Oto jestem -
2. powiedział: weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę.
3. Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział.
4. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość.
5. I wtedy rzekł do swych sług: Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was.
6. Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili.
7. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: Ojczy mój! A gdy ten rzekł: Oto jestem, mój synu - zapytał: Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?
8. Abraham odpowiedział: Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój. I szli obydwaj dalej.

9. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu.
 10. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.
 11. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: Abrahamie, Abrahamie! A on rzekł: Oto jestem.
 12. Anioł powiedział mu: Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne go syna.
 13. Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna.
 14. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: Na wzgórzu Pan się ukazuje.
 15. Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi:
 16. Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedyne go,
 17. będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół.
 18. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia takiego, jakie jest udziałem twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu.
 19. Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.
- (BT) – a) w jaki racjonalny sposób, można wyjaśnić słusność bożej „zwłoki”, w wypełnieniu się Jego obietnic, prorocत्व i działania? b) czy potrafisz wskazać na jedno bądź kilka wydarzeń ze swojego życia, które odbierasz jako poddanie próbie, ze strony Boga? c) jakie z pozoru absurdalne, i czego tak naprawdę dowodzące mogą być przykładowe, wskazane przez Ciebie próby dopuszczane przez Boga, na człowieka, i jego sługę?**

Jn 8:1-11

1. Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną,
 2. ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich.
 3. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego:
 4. Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie.
 5. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?
 6. Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi.
 7. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.
 8. I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi.
 9. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku.
 10. Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?
 11. A ona odrzekła: Nikt, Panie! Rzekł do niej Jezus: I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz.
 12. A oto znów przemówił do nich Jezus tymi słowami: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia.
- (BT) – a) o jakim człowieku, na podstawie jego życia i postępowania, powiedziałbyś, że jest zwycięski w próbie, jakiej doświadczył? b) dlaczego znajomość Prawa Bożego, jak i jego nieznajomość, może doprowadzić człowieka do dwojakiego rodzaju sytuacji – klęski (upadku), i usprawiedliwienia (podniesienia się)? c) jak procentowo, te cztery stany cielesnego i duchowego człowieka, przedstawiają się na dzień dzisiejszy u Ciebie? d) jeśli jesteś zdania, że człowiek, może poddać drugiego człowieka próbie, to jakiej tak, jakiej nie, i dlaczego?**